

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Květen 2016, r. XX. č. 217

"Buď pevný, vytrvej, všechno snášej, vydrž každý průtah - a už jsi na sebe vzal kříž." (Sv. Augustin)

Happy birthday Fr. William!

P. William se narodil **8.května** 1936 v chudé rodině na newyorském Manhattanu. Spolu se sestrou Dolores a mladším bratrem Ronaldem byli dětmi Williama Faixe a Genevieve, rozené Rolka, kteří mu zajistili dobré vzdělání.

Po absolvování Saint Sylvester School na Staten Islandu vstoupil William v červnu 1950 do augustiniánského řádu jako postulát, novicem se stal 9. září 1954, časné sliby složil v Novém Hamburku 10. září 1955. Poté byl poslán do Saint Mary's Hall ve Villanově, slavné sliby složil 10. září 1958. Po absolvování Villanova University odešel do augustiniánské koleje ve Washingtonu, D.C., kde se stal roku 1962 jáhnem a 9. února 1963 knězem. Po zakončení studia teologie a získání doktorátu z teologie dosáhl ještě doktorského titulu z moderních evropských dějin na Catholic

University of America v srpnu 1968.

Prvním působištěm br. Williama byla nově založená Austin Preparatory School v Readingu, stát Massachusetts, kde vyučoval historii, náboženství, latinu, francouzštinu, řečtinu, a zároveň sloužil jako kaplan ve Phillips Academy v Andoveru a Brooks School v North Andoveru.

Od srpna 1968 působil v Augustinian College, v téže době získal doktorát ze středověkých dějin na Catholic University of America. V lednu 1970 byl odměněn stipendiem Fullbrightovy nadace pro doktorské studium ve Varšavě pro akademický rok 1970-1971. Doktorský titul tam získal právě v den svých čtyřicátých narozenin, 8. května 1976.

Po návratu v srpnu 1971 se jeho třetím působištěm stala nově založená Washington Theological Coalition, kde učil sedm let církevní dějiny. Poté ho generální představený augustiniánského řádu Theodore Tack, OSA poslal do Varšavy jako provinciála Polska. Pod záštitou polského primase, kardinála Stefana Wyszyńskiego, začal vyučovat na Akademii Teologii Katolickiej ve Varšavě-Bielanech. S pomocí arcibiskupa Dambrowského a biskupa Nossola měl na starosti výběr kandidátů pro znovuvzkříšenou polskou provincii Nanebevzetí Panny Marie. Zároveň vyučoval angličtinu na teologické i filozofické fakultě Akademie, ve varšavském arcidiecézním semináři a v opolském diecézním semináři a sloužil jako provinciál, mistr postulantů a vypomáhal v několika farnostech. S podporou nového generálního představeného Martina Nolana se augustiniáni vrátili do starobylého kláštera a farnosti sv. Kateřiny Alexandrijské v Krakově. Poté, co osobně obdržel povolení od papeže Jana Pavla II., ujal se otec William jako polský provinciál 15. února 1989 správy kostela a kláštera a po dlouhých 39 letech se stal 24. června 1989 jeho prvním augustiniánským administrátorem.

4. listopadu 1989, čtyři měsíce po pádu komunistického režimu, se otec William stal prvním cizím občanem, který se stal farářem na polské půdě. Od roku 1994 působil jako mistr postulantů v klášteře Panny Marie Božské Útěchy ve Varšavě – Lomiankách a nadále také v krakovské farnosti svaté Kateřiny.

V roce 1995 byl poslán do kláštera sv. Tomáše v Praze, kde do roku 2003 sloužil jako farář kostela sv. Tomáše a zároveň jako farář anglicky mluvící komunity v pražské arcidiecézi. Od února 1997 do roku 2000 byl provinciálem české provincie řádu svatého Augustina.

V roce 2004 sloužil v Anglii jako kaplan pro Čechy bydlící v Londýně. Pak v roce 2005 se vrátil zpět do Prahy, kde dále slouží jako farář pro anglicky mluvící komunitu a zároveň koná různé práce v rámci komunity augustiniánů. V současnosti je představený komunity u sv. Tomáše

P. William je známý pro svou radostnost, dobrý humor, srdečnost a štědrost ke všem lidem. Rád se setkává s přáteli a spolubratry. Je to opravdu dar od Boha pro nás všechny!

Děkovná mše sv. za 80 let života v neděli 8. května v kostele sv. Tomáše v 11:00 hod.

<http://fatherbill80.com/>

K oslavě osmdesátých narozenin Otce Williama 8.5.2016 plánujeme velkou grilovací párty v zahradě kláštera. Prosím, zaregistrujte se přes odkaz uvedený nad článkem a přepošlete i ostatním, abychom mohli získat přesné informace o počtu účastníků a lépe tak párty na neděli 8. května naplánovat. Rádi bychom vás požádali, abyste přinesli nějakou přílohu, salát, desert, v počtu deseti a více porcí. V registračním formuláři si všimněte kolonky, kterou můžete zaškrtnout, pokud chcete nějaké jídlo přinést; s těmi, kdo takto projeví zájem, se pak přesněji domluvíme. Vytvořme spolu nezapomenutelnou narozeninovou oslavu pro našeho Otce!

Jak se modlit jako sv. Augustin (Vyznání, Kniha 9,1) (Deset kroků na patnáct až třicet minut)

1. Sednout si s přítelem nebo sám.
 2. Požehnat se znamením kříže.
 3. Přečíst si nahlas jednu pasáž z Bible.
 4. Pak tiše sedět pět minut.
 5. Nechat k sobě promlouvat slovo Boží.
 6. Nechat vyjít jakékoli pocity.
 7. Modlit se s nimi a přeješ-li si, můžeš je sdílet.
 8. Hledat souvislosti ve své modlitbě.
 9. Na závěr se pomodlit Otče náš.
 10. Vše zopakovat příští den nebo až budete moci.
- A já jsem mluvil s Tebou tak, jak spolu mluví přátelé.

Každé jméno je vyjádřením nějaké činnosti. Proč tedy říkáš, že jsi křesťan, když ve tvých skutečích není nic křesťanského? Křesťan, to je označení spravedlnosti, dobroty, poctivosti, trpělivosti, čistoty, moudrosti, laskavosti, nevinnosti a zbožnosti; a proč ty si toto jméno osobuješ a hájíš si je, když z tolika vlastností nemáš ani poskrovnu? Křesťan je ten, kdo jim je nejen podle jména, ale i skutky, ten, kdo napodobí a následuje ve všem Krista, kdo je svatý, neposkvrněný, poctivý, neporušený, v jehož srdci nemá místo zloba, ale které je plné lásky a dobroty, kdo nedovede nikomu uškodit nebo ho urazit, ale kdo všem pomáhá. Křesťan je ten, který podle Kristova příkladu nedovede nenávidět ani své nepřátele, ale kdo spíše činí dobro svým odpůrcům a za své pronásledovatele a nepřátele se modlí. Neboť kdo je schopen někoho urazit nebo mu škodit, ten lže, když o sobě říká, že je křesťan. Křesťan je ten, kdo může spravedlivě říci: žádnému jsem neuškodil a se všemi jsem žil spravedlivě.

Sv. Augustin

Po synodě o rodině

Se zveřejněním apoštolské exhortace *Amoris Laetitia* vrcholí a končí synodální práce, kterou církev během dvou let věnovala tématu rodiny. Papežský dokument je velkým impulsem k praktické aplikaci tohoto studia a přemýšlení, poněvadž určitě tento dokument, a ne různé pracovní materiály, které vznikly během synody, je tím, co farnosti, křesťanská společenství a rodiny budou používat a studovat během příštích let; tím, co bude pro nás pomocí a inspirací.

Můžeme si poblahopřát už jen k tomu, že tady v Čechách máme to štěstí, že takový dokument jen pár dní po své publikaci je k dispozici na internetu. Je to další náznak vitality naší církve, znamení toho, kolik se toho již řešilo a zlepšilo, jak lehké to máme, kolik pomoci a prostředků se nám dostává, aby nám usnadnilo prožívat naši víru. Není to samozřejmé, když člověk vzpomene na nedávnou dobu, kdy Bible byla pašovaným zbožím a církevní dokumenty dostal ten, kdo měl štěstí, do ruky jako samizdat.

Poslední papežská exhortace ukazuje, jak je hlavní zájem církve soustředěn na pastoraaci. Stejně jako Druhý vatikánský koncil nebyl koncilem dogmatickým, nýbrž pastoračním, který nám všem pomáhá prožívat náš křesťanský život začleňovaný do církve, jíž je každý z nás živou a aktivní součástí, tento dokument pokračuje stejným směrem, když se pokouší o lepší, jasné vysvětlení mnoha aspektů instituce rodiny a života křesťanských rodin; je plodem snahy stát se pomocí, díky které bychom mohli ztělesnit ideály, které nacházíme v Evangeliiu, jak říká sám papež František: „*Tato exhortace bude mít zvláštní význam v kontextu tohoto Svatého roku milosrdenství. Za prvé, protože ji nabízím křesťanským rodinám, aby je podnítila vážít si darů manželství a rodiny a zachovávat silnou lásku naplněnou hodnotami velkorysosti, nasazení, věrnosti a trpělivosti. Za druhé, protože má za cíl povzbudit všechny, aby byli znamením milosrdenství a blízkosti tam, kde se rodinný život neuskutečňuje dokonale anebo neprobíhá v pokoji a radosti*“.

(*Amoris laetitia* 5)

Bude dost času na to, aby se tento dokument prosadil; bezpochyby bude inspirovat na mnohá léta pastoraaci v církvi. Prozatím jej chceme přivítat jako skvělou zprávu. S radostí, protože rodina, každá rodina, je ve středu péče matky církve. Protože každá rodina je malou církví, prostorem, v němž je Kristus. A i to připomíná Svatý Otec v odstavci dokumentu, který krásně vystihuje ideál křesťanské rodiny: „*Naše učení o manželství a rodině se nesmí přestat inspirovat a proměňovat světlem této zvěsti lásky a něhy, aby se nestalo pouhou obhajobou chladné a neživotné doktríny. Nelze totiž plně chápat tajemství křesťanské rodiny jinak než ve světle nekonečné Otcovy lásky, která se projevila v Kristu, jenž se daroval až do konce a je živý mezi námi. Proto bych rád rozjímal o živém Kristu, který je přítomný v mnoha příbězích lásky, a svolával oheň Ducha na všechny rodiny světa*“.

(*Amoris laetitia* 59)

Ano, když se kteroukoli neděli podívám v našem chrámu kolem sebe, vidím u svatého Tomáše tolik rodin... a vím, že spatřuji tohoto živého Krista, který je přítomný v mnoha příbězích lásky... v příbězích manželských párů, v příbězích, které prožíváte s vašimi dětmi, v příbězích péče o staré rodiče, a v tolika a tolika dalších.

P. Antonio Rivas, OSA. Farář

Modlitba ke Svaté rodině

Ježíši, Maria a Josefe,
ve vás kontemplujeme
nádheru pravé lásky
a na vás se s důvěrou obracíme.

Svatá Nazaretská rodino,
učíš i naše rodiny místy společenství
a večeradly modlitby,
autentickými školami evangelia
a malými domácími církvemi.

Svatá Nazaretská rodino,

kéž se už nikdy v žádné rodině nezažívá
násilí, uzavřenost a rozdělení,
kéž každý, kdo byl zraněn a pohoršen,
brzy pozná útěchu a uzdravení.

Svatá Nazaretská rodino,
kéž všichni dojdeme vědomí
posvátného a neporušitelného charakteru rodiny
a její krásy v Božím plánu.

Ježíši, Maria, Josefe,
naslouchejte naší prosbě a vyslyšte ji. Amen.

Klášterní knihovna kláštera sv. Tomáše - popis sbírky – současný stav

Knižní fond augustiniánské knihovny zatím není v úplnosti zpracován, neboť stále ještě probíhá katalogizace sbírky. Proto ani není možné podat vyčerpávající a detailní obsahovou a jazykovou analýzu fondu. Ve třicátých letech dvacátého století byl sice vypracován nový lístkový jmenný katalog, avšak s nedostatečnými bibliografickými údaji, v některých případech dokonce chybnými. Proto byla zahájena katalogizace celého fondu s knihou v ruce. Téměř polovina starých tisků (4 000 svazků) je sice již zanesena do elektronického soupisu ve formě excelové tabulky, která obsahuje základní bibliografické údaje (jméno autora, zkrácený název, místo a datum tisku, jazyk, stav a individuální znaky exempláře, případně poznámku o vazbě) doplněné o provenienci, avšak vzhledem k tomu, že práce postupuje podle lokálního uložení knih v sále, které respektuje oborové třídění, chybí údaje o větší části náboženské literatury a tiscích lékařských. Jen necelá polovina ze zaznamenaných knih (ca. 1800 svazků) byla již zkatalogizována v knihovnickém systému VERBIS a obsahuje komplexní bibliografický popis, který však z bezpečnostních důvodů zatím není dostupný. Následující zevrubná charakteristika je založena na údajích publikovaných ve starší odborné literatuře (zejména diplomová práce Dalibora Balcara, který byl na počátku 60. let pověřen katalogizací knihovního fondu). Současně vychází z průzkumu vlastnických označení, který provedla kurátorka augustiniánské knihovny u sv. Tomáše Veronika Sladká. Ta je také pověřena katalogizací zdejšího knižního fondu. Vzhledem k neukončené katalogizaci tedy nelze vyloučit, že v průběhu dalšího zpracování knižní sbírky nedojde k novým zjištěním, která mohou pozměnit současné závěry týkající se obecné charakteristiky fondu.

Svatotomášská sbírka je typickou klášterní knihovnou, přesto však vykazuje některá specifika. I přes své převažující zaměření na teologii je zde, a to nikoli v zanedbatelné míře, obsažena rovněž literatura klasická, humanistická a přírodovědná související s orientací řádu na vědu a vzdělání. Velmi silně je zastoupena zejména historická literatura, která mezi tisky z 18. a 19. století dokonce převládá. Za zmínku však stojí také rozsáhlá kolekce astronomické a astrologické literatury, která se do knihovny dostala díky zvýšenému zájmu některých augustiniánů o tento obor v 17. a v 18. století. V knihách tohoto zaměření se často objevují vlastnické značky některých členů řádu: Ernestus Herrmann, Georgius Dilman, Gerardus Menschik, Antonius Landschadel, Paladius Küttl, Victorinus Groh a Aloysius Ficker. Systematicky byl fond v minulosti doplňován také tištěnou produkcí tematizující učení sv. Augustina (augustiniana) a augustiniánský řád.

Přesný počet svazků dnes není znám. Při poslední revizi knižního fondu, kterou provedli pracovníci Národní knihovny v roce 1952, čítala knihovna 18 729 svazků a 153 prvotisků. Většina starých tisků (8000 svazků) je tištěna latinsky a německy, z dalších jazyků pak dominuje italština a španělština. V novější části fondu (ca. 9000 svazků) převládá němčina a čeština. Součástí klášterní sbírky jsou také bohemika, avšak spíše tiskařská než jazyková. K jazykově českým tiskům se řadí čtvrté vydání tzv. Melantrichovy bible, *Bibli česká* vydaná v Praze roku 1570 u Jiřího Melantricha z Aventina. Mezi ranými paleotypy je olomoucký tisk Konrada Baumgartena z roku 1501 o stigmatizaci sv. Lucie *Stigmifere virginis Lucie de Narnia*. Ve fondu bylo dosud zjištěno sto padesát tři prvotisků ve sto pěti svazcích. Nejstarší kniha uložená v knihovně pochází z roku 1440. Jedná se o rukopis části Starého zákona *Biblia Veteris testamenti, pars tertia Isaias-secundus Machabaeorum* z roku 1440 sepsaný v Čechách na papíře (celkem 253 listů).

Ostatní pozdně středověké rukopisy jsou dnes uloženy v Národním archivu v Praze, kde je deponován i celý archiv řádu obutých augustiniánů, který tvoří jak úřední písemnosti vzniklé činností řádových představených všech klášterů v Čechách, tak také provinciální archiv a sbírka rukopisů literárního charakteru sahající od středověku až do století minulého. Podle klášterní signatury uvedené na hřbetech svazků a na titulních listech je ovšem zřejmé, že původně byly rukopisy vřazeny mezi knihy v klášterní knihovně. Nejstarší část rukopisného fondu tvoří pět pozdně středověkých kodexů latinských rukopisů náboženského obsahu ze 14. a 15. století – žaltář, komentář ke knize Job, výklad evangelijních perikop, traktát „ars moriendi“, který měl křesťanského člověka připravit na smrt. Jediný kodex opatřený datací pochází z roku 1387. Klášteru jej daroval kartograf a dvořan Rudolfa II., Warmund Ygl v roce 1610. Řádový archiv obsahuje rovněž rukopisy nelatinské – výklad křesťanského kalendáře v turečtině, tři italské rukopisy z 16. a 17. století obsahující deník z Tridentského koncilu nebo dopis španělského státníka Antonia Pereze

vévodovi z Lermu. Jemnými malovanými bordurami a filigránovými iniciálami prozrazujícími cizokrajný původ vyniká španělský rukopis pravděpodobně z přelomu 15. a 16. století, který představuje výtah zákonů pro španělskou šlechtu ze španělských zákonů. Součástí archivní sbírky je rovněž větší množství teologických a historiografických rukopisů, jejichž autoři působili u sv. Tomáše. Čtyři rukopisy z oblasti dogmatické teologie sepsal sekretář provinciála a pozdější děkan teologické fakulty v Praze P. Ambrosius Wilde. Dalšími rukopisy z dogmatiky a morální teologie přispěl do knihovny provinciál P. Leonhard Mauder. Přednášky z náboženství a modlitební knihy pocházejí od profesora českolipského gymnázia P. Hyacinta Pitera. V rukopisné sbírce jsou zastoupeny kromě náboženské tematiky také díla historická – německý překlad Hájkovy Kroniky české, genealogická práce zasvěcená šlechtickému rodu Kolowratů sepsaná augustiniánem Valentinem Weidnerem, dále rukopisy právní povahy či přírodovědného zaměření. Klášterní sbírku rukopisů doplňují knihy lékařské a farmakologické. Pravděpodobně z odkazu některého z členů Valdštejnského rodu získal klášter také kuchařskou knihu receptů hraběnky Marie Alžběty z Valdštejna z roku 1692.

Svou skladbou odpovídá knihovna jak systematicky budované institucionální knihovně s převahou teologické, filosofické a historické literatury, tak i organicky rostlému fondu, který do sebe pojal menší knihovní celky z odkazu členů řádu, ale i nejrůznější knižní dary dobrodinců kláštera. Mezi tyto tisky se řadí například kapesní ilustrované vydání o pěti architektonických řádech *Reigles des cinq ordres d'architecture de Vignolle* vytištěné technikou mědirytu na více než sto stranách. Takovému typu tisku, který reprodukoval písmo i obraz technikou mědirytu, se říká chalkograf a patřil vždy mezi dražší prodejní artikl. Mezi mimořádně vzácné exempláře náleží konvolut šesti nizozemských tisků vytištěných mezi léty 1520-1522 zwollským tiskařem Simonem Corverem. Autorem jednoho z děl je Johannes Gochius († 1475), pozdně středověký teolog a církevní reformátor. Jeho názory vycházely z Augustina a byly blízké myšlenkám obrodného hnutí *devotio moderna* a Bratřím společného života. Celkem čtyři tisky v konvolutu pochází od Wessela Gansforta († 1489), dalšího nizozemského reformátora původem z Groningenu. Tento humanista patřil mezi nejvýznamnější učence a teology pozdního středověku, který svými spisy a působením připravil cestu reformaci. *Farrago Wesseli* je titul sbírky jeho listů s předmluvou Martina Luthera. Luther uveřejnil sbírku Wesselových spisů, která byla u jeho přátel ukrývána jako vzácnost. Některé z Wesselových dopisů se zachovaly (*Wesseli epistola adversus M. Engelbertum Leydenssem* ...), část z jeho díla však byla pravděpodobně zničena jeho přáteli krátce po Wesselově smrti z obavy před církevní inkvizicí. Dnes bohužel neznáme cestu, jak se do konventní knihovny tento zajímavý konvolut dostal.

V klášterní sbírce se nacházejí i výpravná ilustrovaná vydání. Za zmínku stojí topograficky zaměřený tisk italské provenience *Raccolta di le piu illustri et famose citta di tutto il mondo*. V knize podélného formátu (135 x 190 mm) je seřazeno téměř tři sta vedut, plánů a pohledů na různá města Afriky, Evropy, Asie i Arábie. Některé z mědirytových ilustrací opatřil svými iniciálami Francesco Valesio, benátský mědirytec a kartograf. Mnoha rukopisnými přípisy a rozsáhlejšími glosami minimálně dvou různých písařských rukou zaujme raný paleotyp (=tiskovina vzniklá do roku 1520) s mnoha dřevořezovými ilustracemi – Boéthiova *Útěcha z filosofie* vytištěná Johannem Grüningerem ve Štrasburku v roce 1501.

Nezanedbatelnou část dnešního klášterního fondu tvoří literatura v románských jazycích (italština, francouzština, španělština, portugalština), která je v historických fondech českých knihoven zastoupena sporadicky. Knihovna chová ve své sbírce vzácné portugalikum *Ho preste Joam das Indias* portugalského kněze Francisca Álvarese (†1541), jednoho z členů poselstva k etiopskému císaři, který svým poutavým vyprávěním zprostředkoval raně novověkému čtenáři první popis Etiopie. Tento raritní tisk existuje dnes pouze ve čtyřech exemplářích na světě.

K obsahově a ilustračně zajímavým exemplářům se řadí také první vydání jedné z vůbec nejstarších publikací vytvořených domorodým Mexičanem Diegem Valadésem (1533-1588). Jeho ilustrovaná *Rhetorica Christiana* představovala nevšední souhrn kultury, teologie, filosofie, katechismu a mexické historie, které pojednávalo o různých aspektech náboženského vzdělání v Novém Světě. Prostřednictvím vlastních ilustrací se Indiánům snažil přiblížit základy křesťanské víry. Jeho ilustrace představují unikátní obrazové svědectví o struktuře, sociální organizaci a práci misionářů při šíření křesťanství v Novém Španělsku.

Augustiniánská knižní sbírka obsahuje i další misionářskou literaturu orientovanou především na

oblast Jižní a Střední Ameriky, kam nejvíce směřovaly misie řádu sv. Augustinia. Ojedinělým pramenem pro studium zaniklých indiánských jazyků je příručka františkánského misionáře Luise Jerónima de Oré *Rituale, seu manuale Peruanum*. Přítomnost těchto knih u sv. Tomáše jen dokládá specifickou „cizokrajnost“ knihovny budovanou řeholníky, kteří byli do Prahy posíláni v dobách úpadku monastického života (zejména v 16. a v 1. polovině 17. století) ze vzdálených zemí.

V knihovně je ovšem zastoupena též literatura vymykající se církevnímu prostředí, mezi níž patří *militaria* (vojenství), příručky pro výchovu budoucích mladých šlechticů, hippika (literatura o koních a jezdeckví) a další zajímavé tisky.

Mgr. Veronika Sladká

Knihovnice kláštera sv. Tomáše

700. výročí narození vzdělaného Evropana a oddaného křesťana

Od oslav 700. výročí narození výjimečné osobnosti českých i evropských dějin - Karla IV. - nás dělí už jen pár dní.

Karel IV. (1316 – 1378), český král a císař Svaté říše římské, patří mezi největší evropské státníky. Byl to ambiciózní vladař, výborný diplomat a mecenáš umění, za jehož vlády se Praha stala rezidencí císařství a směřovala do ní pozornost celé Evropy.

Rodinné kořeny Karla IV. sahaly k počátkům přemyslovské dynastie (po matce Elišce), ale zároveň také k prvním francouzským králům a dokonce až ke Karlu Velikému v čele středověké Říše římské (po otci Janovi Lucemburském).

Narodil se 14. května roku 1316 v Praze ve staroměstském paláci U kamenného zvonu a koncem května téhož roku byl pokřtěn tradičním rodovým jménem českých králů jako Václav. Láskyplné mateřské náruče však si moc neužil, protože kvůli sporům mezi rodiči byl z rozhodnutí otce jako tříletý matce odebrán a část dětství pak strávil v izolaci na hradech Křivoklát a Loket, kde byl dokonce i vězněn.

Když dosáhl věku sedmi let, povolal ho otec na královský dvůr do Paříže, kde mu už byla věnována patřičná péče. Brzy po příjezdu byl oženěn se stejně starou francouzskou princeznou Blankou z Valois. Svatba byla spojena i s biřmováním, při kterém princ Václav přijal jméno svého kmotra - Karel, které pak užíval jako hlavní. Jako chráněncem francouzského krále Karla IV. Sličného dostal k dispozici vlastní vychovatele a tím se mu otevřela cesta nejen k rozsáhlému vzdělání, ale také k významným politickým a osobním kontaktům. Přítelem se mu stal například budoucí papež Kliment VI.

Všestranná příprava do života pokračovala v rodovém hrabství v Lucembursku, kde se dospívajícího následníka trůnu ujal autoritativní prastrýc, arcibiskup v Trevíru.

Poté byl otcem Janem povolán do severní Itálie, aby se pokusil uhájit zájmy Lucemburků, prokázal vojenské znalosti, zacházení se zbraní, jízdu na koni i vojenskou taktiku.

Po návratu do Čech získal od otce titul markraběte moravského a po dalších osmi letech byl českým zemským sněmem potvrzen za českého krále. V roce 1344 s podporou přítele, papeže Klimenta VI., se zasloužil o povýšení pražského biskupství na arcibiskupství, brzy na to byla zahájena stavba Svatovítské katedrály.

Politické úspěchy slavil zejména poté, kdy se stal králem Svaté říše římské. Diplomacie a politické vyjednávání byly vždy jeho silnou stránkou. Následovala královská česká korunovace v Praze, pro kterou byla vytvořena Svatováclavská koruna a sepsán korunovační řád. V březnu 1348 založil Nové Město pražské a o měsíc později univerzitu, která dodnes nese jeho jméno.

Život tehdejší Evropy byl silně ovlivněn přesunutím papežského sídla z Říma do Avignonu. To Karel považoval za nevhodné a snažil se vrátit papeže zpět do Říma. V dubnu 1355 přijal ve věčném městě korunu císaře Svaté říše římské, čímž se i formálně stal prvním mužem tehdejšího světa. Stabilitu své říše posílil kodifikací říšského práva ve formě zákoníku pod názvem Zlatá bula Karla IV.

Velmi dbal na hospodářskou prosperitu, vzdělanost a kulturní rozvoj. Položil dobrý základ společnému rozvoji Evropy a zůstává inspirativní osobností i v současnosti.

Významné výročí si letos připomeneme řadou akcí:

- 14. května se bude konat ve Svatovítské katedrále slavnostní bohoslužba, které se zúčastní přední představitelé státu, církvi a zahraničních hostů;
- 17. května připomene Česká filharmonie pod taktovkou svého šéfdirigenta, Jiřího Bělohlávka, slavné výročí koncertem ve Svatovítské katedrále;
- 15. - 29. května budou ve Vladislavském sále Pražského hradu vystaveny české korunovační klenoty;
- 15. května – 28. září bude hlavním exponátem výstavy v Císařské konírně na Pražském hradě česká královská koruna doplněná uměleckými replikami gotických insignií.

Následovat bude ještě řada dalších akcí až do konce roku.

Zdena

Dobrou chuť!

Kávovo-čokoládový cheesecake

Jak tak stále dostávám různé odkazy, na co bych se měla podívat na netu, tak se dívám i na okolní sloupce. A tím se mi podařilo najít tento recept. Je to trochu dražší koláč, ale může být podáván jako dort při slavnostnějších příležitostech. Tak často ho zase péci nebudeme.

Na těsto budeme potřebovat: 20 dkg kakaových sušenek (já použila BB a kakaové věnečky) a asi 4-5 polévkových lžic rozpuštěného másla.

Na náplň budeme potřebovat: 4 vejce, 8 dkg třtinového cukru, silné espresso (asi 1 dcl), 20 dkg hořké čokolády (použila jsem čokoládu na vaření), 50 dkg LUČINY, 2 vrchovaté lžice kakaa a kdo chce, tak 1 kávovou lžičku granulované kávy. Já ji tam nedala, měla jsem strach, aby to nebylo hořké, ale příště ji tam dám, aby byla výraznější kávová chuť. V mém podání to bylo více čokoládové.

Sušenky buď rozdrťme, nebo rozmixujeme a smícháme s rozpuštěným máslem. Pokud by se zdálo, že směs je ještě moc sypká, tak přidáme trochu másla. Dortovou formu vyložíme pečicím papírem, nevím jak komu, ale moje dortová forma moc netěsní a máslo z ní vytéká. Viděla jsem i řešení, že ji obalují zvenku alobalem, tak do výše poloviny formy. Směs vtlačíme na dno formy a hodně udusáme. Můžeme i udělat menší okraj.

Vejce s cukrem ušleháme, přidáme vlažnou kávu, kakao, granule kávy rozpuštěnou vlažnou čokoládu a Lučinu.

Nalijeme na těsto a pečeme podle trouby tak hodinu, možná trochu více při teplotě 160-170 stupňů, je to upečené, když se koláč při pohybu ve formě nehýbe. Stále jsem se zlobila, že mi koláče tohoto druhu na povrchu praskaly, až jsem si nedávno přečetla, že je lepší je péci na spodní ohřev trouby a ne na horkovzduch. Trochu popraskal, ale bylo to lepší, než při prvním pokusu. A také je dobré nechat formu po naplnění chvíli stát a jemně s ní bouchnout o podložku, trocha bublin se uvolní.

Po upečení troubu otevřeme a koláč v ní necháme vychladnout a potom ho dáme do lednice. Druhý den je nejlepší. Opatrně po otevření formy sundáme pečicí papír, a pokud jsme pekli bez papíru, tak před otevřením formy koláč opatrně po obvodu uvolníme nožem.

A pokud bychom chtěli, aby při servírování byl ještě lákavější, tak ho ozdobíme šlehačkou, kterou asi nemusíme ani sladit, koláč je dost sladký.

Dobrou chuť

Hanka

Jarní výlet!

V sobotu 28. 5. 2014 pořádáme tradiční výlet, tentokrát po naučné stezce Okolí Okoře. Sraz bude v 8.25 (přesný odjezd v 8.35) na zastávce autobusu č. 350 na „kulaťáku“ v Dejvicích. Vystoupíme v Okoři (zřícenina hradu ze 14. století) a budeme pokračovat pěšky po červené turistické trase na Budeč (rotunda sv. Petra a Pavla z 9./10. století, učil se zde latinským knihám sv. Václav, bude zde možnost zúčastnit se komentované prohlídky) a do Zákolan. Odtud se dostaneme do Prahy - Veleslavína opět autobusem, který ze Zákolan odjíždí ve 13.44. Trasa je dlouhá 6 km a vede většinou po rovině podél Zákolanského potoka. Svačinu s sebou. Všichni jste srdečně zváni.

XIX. POUŤ DO SV. DOBROTIVÉ

„Maria, Matka Božího Milosrdenství“

Sobota, 7. května 2016

Program jubilejní pouti milosrdenství 2016

08:30 Odjezd z Prahy

10:00 Začátek pouti v obci Těně. Modlitba růžence

12:00 Příchod do kláštera. Prohlídka areálu. Možnost svátosti smíření

14:00 Poutní mše svatá

15:15 Konec poutí

Zvláštní jubilejní chrám: **Kostel Panny Marie a sv. Benigny** (Svatá Dobrotivá v Zaječově) poutní kostelem ustanoven na období 1. července – 31. srpna 2016.

Informace a přihlášky v sakristii kostela sv. Tomáše anebo o na mailu osaprag@augustiniani.cz

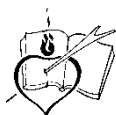
Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 5. 5. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * Celý květen budou po mši sv. ve 12:15 hod **májové pobožnosti a litanie** k uctění Matky Boží Panny Marie.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * 16. května je svátek **sv. Jana z Nepomuku**. Ve 20:00 hodin jsou zpívány nešpory v kostele. Potom bude průvod na Karlově mostě k soše sv. Jana Nepomuckého, kde zpíváme litanie!
- * V neděli 22. května budeme společně slavit svátek **SVATÉ RITY z CASCIE**. Mše svatá bude v 9:30 a při ní budou průvod a posvěcení růže sv. Rity.
- * **Noc kostelů**. 10.6.2016.
- * **13. Farní slavnosti** kostela sv. Tomáše. Park Kampa. Sobota 4.6.2016. Od 11:00 do 19:00 hodin
- * **AYE2016 sv. Dobrotivá**. 19.7-25.7.2016. www.aye2016.cz

*** V tomto měsíci mají narozeniny tyto naši farníci:**

Terezie Trefná 1.; Zdeněk Křenek 2.; Marcel Černý 4.; Terezie Olivová 4.; P. Antonio Rivas, OSA, 6.; P.

William Faix, OSA, 8.; Jakub Korčák 8.; Kateřina Futerová 10.; Marie Šárová 11.; Ondřej Černý 16.; Eva Brčáková 16.; Dagmar Urbanová 23.; Jana Hovorková 30.; Maria Trefná 31.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2016

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.